

Handels- eller Commissionssager udenfor Consulatpligterne, da bliver Consulen at ansee ligesom andre Kiøbmænd og Commissionairer, og er i denne Egenskab beføiet til at lade sig betale de sædvanlige Provisioner.

§ 3. Derimod skal de Kgl. Undersaatter, saavel Skippere som Søefolk, være pligtige, uværligen at adlyde saadanne skriftlige Forholdsordres og Befalinger, som Consulerne, i overordentlige Tilfælde, naar enten Krigsfare eller Sundheds Tilstand paa et eller andet Sted gjør det nødvendigt, af Kongen ere autoriserede til at tillægge dem; ligesom de og paa det nøieste have at rette sig efter den Anviisning, som den af Consulen ved deres Ankomst i hans District vil vorde meddeelt angaaende Stedets Love og Vedtægter, samt hvad af dem, med Hensyn til de til Ind- og Udførsel forbudne Varer samt Told- og Havnevæsenet, bliver at iagttage. Naar nogen af Consulerne, især i Middelhavets og de Portugisiske Havne, maatte, efter mødende Omstændigheder, finde sig beføiet til at meddele de skibsførende Undersaatter i hans District nogle Forsigtighedsregler, det være sig i Henseende til Befragtning af danske Skibe med Bestemmelse til Kysten af Barbariet, eller andet deslige, som kunde angaa Kongens egen Interesse eller Søefartens Gavn, da skal saadan Underretning og Advarsel af dem nøiagtigen følges, saaledes som de derfor ville staae Kongen til Ansvar.

§ 4. Naar Tvistighed opkommer imellem Kgl. søeførende Undersaatter, Kiøbmænd, Skippere og Skibsfolk paa saadanne fremmede Steder, hvor en Consul af Kongen er ansat, da skal de stridende Parter være pligtige, at henvende sig til denne, for at faae Sagen bilagt i Mindelighed ved et billigt Forlig. Skulde Forlig ei være at opnaae, da er Consulen bemyndiget, efter at have anhørt og nøie overvejet alle dermed forbundne Omstændigheder, at afsige Kjendelse efter Ret og Billighed, samt, efter bedste Skiønnede, i Overeensstemmelse med de Kgl. Landets Love og vedtagen Handelsbrug og Søe-Coutume. En saadan Kiendelse, naar den af Consulen er afsagt og Parterne meddeelt i behørig beskreven Form, hvilket af Consulen bør skee paa Embedsvegne og uden Betaling, skal af dem uden Væring vedbørligen vorde efterlevet, hvorefter det da skal staae enhver frit for, at lade sin Sag nærmere undersøge og paakiende ved de Kgl. Domstole.

§ 5. Skulde det hænde sig, at nogen af Kongens søeførende Undersaatter paa Reisen til en Havn, hvor nogen Kgl. Consul er ansat, eller under hans Opsyn sammensteds, ved Opsætsighed imod sine Foresatte, Mytterie eller anden Misgjerning, som dog ikke kan komme under Øvrighedens Kiendelse paa Stedet, have forbrudt sig saaledes, at han, ifølge Pl. 11 Mart. 1818, bør overleveres til Consulen i den Havn, hvor Skibet er indløbet, for af ham at blive hiemsendt som Arrestant til de Kgl. Stater, da skal saadant iværksættes efter Consulens Ordre med hvilket-somhelst dansk Skib, som af ham dertil bliver udseet, og er Skibsføreren i saadant Tilfælde forpligtet, uværligen at modtage en saadan Forbryder, samt, ved dennes Aflevering ombord, at udsætte sit skriftlige Revers til Consulen af Indhold, at han vil aflevere Arrestanten til Øvrigheden i den første Havn i Kongens Lande, hvor han med Skibet indkommer, imod derfor at nyde en billig Gotgiørelse efter Reisens Længde og Sagens Omstændigheder.

§ 6. Har nogen Skipper, Kongens Undersaat, forsømt, at oprette den i Anordningerne befalede skriftlige Contract eller saakaldet Skibsrulle, eller deri at tilføre de efter Udreisen foregaaende Forandringer, og der dessaarsag imellem ham og Folkene, eller nogen af disse, opstaaer Tvistigheder angaaende Lønnen, da skal Sagen af Parterne andrages for Consulen i den Havn, hvor Skibet befinder sig, og af ham, paa Embeds Vegne, og uden Betaling, paakiendes efter de ham desangaaende tillagte Instructioner; hvilken Kiendelse Parterne uværligen og ufortøvet have at adlyde, med Forbehold, efter Hiemkomsten, at lade den nærmere paadømme af de Kgl. Domstole, saafremt de formene sig derved at være forurettede.

§ 7. Skiøndt det, efter de Kgl. Anordninger, ikke er nogen Skipper tilladt, førend fuldent Reise at afskedige nogen af sit Mandskab, men alene, i Tilfælde af grove Forbrydelser, at aflevere den Paagiældende til den Kgl. Consul, for ved ham at besørge hiemsendt som Arrestant, skal det dog være Skibsførerne uformeent, med fælleds Samtykke at lade een eller anden af deres Mandskab tage Hyre paa et andet Skib. Dog skal de i saadant Tilfælde være forpligtede, at anmelde det for Consulen, hvilken da har at udslette den Afskedigede paa det Skibs Mandtalsliste,